

Kyndelmisse lysfest

Fredag d.31. januar 2025 kl.

8:00 holder vi Kyndelmisse
lysfest i Ribisgården, for både
Vuggestuen & Børnehaven

Børnene mødes i vuggestuen og i børnehaven. Vi går tur med vores vinter lygter mens vi sammen synger "Det er hvidt herude". Efterfølgende er der en kop te til at varme sig på, samt en sol, måne, stjerne bolle, som vi nyder sammen, hvorefter vi går ud i vores nærværsgupper.

HUSK:

**At medbringe et rent syltetøjsglas
uden mærkater, så maler børnene
lygter i løbet af ugen**

Lidt fakta

Kyndelmisse er d.1.februar. Ordet er sat sammen af "kyndel", som betyder lys (vi kender stadig ordet fra kandelaber), og "misse" som betyder messe eller gudstjeneste. Ofte blev dage blot kaldt "Kjørmes". Ordet kjørme-knude er en betegnelse for strengt vintervejr.

Sandsynligvis er Kyndelmisse en hedensk festdag, som er gået over og blevet en del af kirkens mange fester i katolsk tid, - en mindefestdag til ære for jesusbarnets fremstilling i templet: 40 dage efter hans fødsel. På dagen indviede man de vokslys der skulle bruges i årets løb.

Frem til 1770 var kyndelmisse officiel helligdag i Danmark. Man samledes til kjørme-gilde og var overbevist om, at vejret på dagen varslede og gav vejrspådomme for de kommende måneder. Helst skulle det blæse kraftigt denne dag. Gerne så voldsomt, at "atten kællinger ikke kunne holde den nittende ved jorden".

Det er hvidt herude

Tekst: St. St. Blicher, 1838

Melodi: Thomas Laub, 1914

Det er hvidt herude,
kyndelmisse slår sin knude
overmåde hvas og hård,
hvidt forneden, hvidt foroven,
pudret tykt står træ i skoven
som udi min abildgård.

Det er tyst herude,
kun med sagte pik på rude
melder sig den små musvit.
Der er ingen fugl, der synger,
finken kun på kvisten gynger,
ser sig om og vipper lidt.

Det er koldt herude,
ravne skrige, ugler tude,
søge føde, søge læ.
Kragen spanker om med skaden
højt på rygningen af laden,
skeler til det tamme kræ.

Hanen sig opsvinger
på en snemand, sine vinger
klaskende han sammenslår.
Krummer halsen stolt og galer -
hvad monstro han vil, den praler?
Hvis endda om tø han spår!

Inderlig jeg længes
efter vår, men vintren strænges,
atter vinden om til nord!
Kom, sydvest, som frosten tvinger,
kom med dine tågevinger,
kom og løs den bundne jord!

kærlige lyse hilsener
fra os alle